

TEO* PLEŠE

Uхватimo dijete za ruke pa zajedno plešemo gegajući se ili lupkajući nogama po podu ili plješćući u ritmu i pjevajući:

**TEO* PLEŠE,
ZEMLJA SE TRESE.**

PRIJEDLOG DODATNIH POTICAJA:

„Kako plešeš? Bravo!“

Nježno srušimo dijete na pod govoreći:

TEO* PADNE,

PRIJEDLOG DODATNIH POTICAJA:

„Pokaži kako padneš!

Pustimo dijete da se pridigne pa kažemo:

TEO* SE DIGNE.

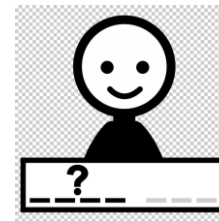
Kako se digneš? Bravo!“

Kada dijete više ne želi plesati, možemo to naglas prokomentirati: „Dosta si plesao“, „Uzeo si autić“ ili „Ideš tati“.

* ime svog djeteta

Korišteni piktogrami: www.arasaac.org

IMENOVATI

Terapeuti često kažu roditeljima: „Puno imenujte!“

„Imenovati“ se može povezati s riječi „imenica“ pa mnogi roditelji misle da trebaju koristiti što više imenica, tj. riječi kojima se imenuju bića (mama, tata, maca, itd.), stvari (duda, auto, itd.) i pojave (kiša, voda, itd.) u djetetovom okruženju.

Jezik se sastoji od različitih vrsta riječi kojima **nešto imenujemo**: radnje, stanja i zbivanja (glagoli), bića, stvari i pojave (imenice), položaje i odnose (prijedlozi), osobine (pridjevi), itd.

Koliko je meni kao terapeutu poznato, logopedi najčešće potiču djecu da „usvoje“ početni „paket“ imenica, tj. da početni (pasivni i aktivni) rječnik počnu graditi imenujući bića, stvari i pojave iz svog bliskog okruženja.

Pretpostavka je da je potreban određeni broj riječi (pretežno imenica) kako bi ih dijete, jednoga dana, počelo glagolom povezivati u jednostavne rečenice.

Marte Meo terapeuti od prvoga dana savjetuju roditeljima da imenuju što dijete **radi** („vrtiš“, „diraš“, „igraš se“, „gledaš“, itd.), kako se **osjeća**, tj. je li mu nešto ugodno ili neugodno („gladan si“, „ljutiš se“, „boli te“, itd.). Dakle, usmjereni su više **na dijete**, negoli na objekte (predmete njegovog interesa), dajući tako djetetu prvenstveno komunikacijsku, emocionalnu i socijalnu podršku na način kako to, intuitivno, čine svi roditelji svijeta u kontaktu s djetetom rane dobi. Koji pristup je bolji, važniji?

Najvažnije je baviti se djetetom često, s oduševljenjem!

Renata Rade, prof. logoped i Marte Meo terapeut